

הלידה הבוגרני (אסתר, תיאוביב; צרפת) זהו סרט חשוב מאין כמוהו. הוא מראה לישראלים שהם לא בודדים בעולם. שלא רק בארץ עושים סרטי-בינהוגיני, אלא גם בעולם, במעצמה אדירה כמו צרפת. רק שבסרטי-בינהוגיני הצרפתים יש מה שאין בארץ. יש מלחמה; איכשהו היא תמיד נכבדת לשם. כי ללוש הכניס אותה לסרט שלו; ויש ים, גם כן לפי ללוש.

ויש שם אשה מחומצנת, עם אף מנותח (כריסטיאן מינולי). השוכבת בלידה במיטה משותפת עם בעלה הישן, ונזכרת אין הוא אמר לה: "ההרגשה שאני אוהב אותך נותנת בי את התחושה שאני קיים". ואיך הוא אמר לה: "בשאינו פוקח את עיני, ורואה אותך, אני מרגיש שאני קיים".

כמו כן היא נזכרת איך הוא היה רך אליה פעם, בהתחלה. ואיך הוא א-ל יו לא מרגיש שהיא קימת עכשיו. כשהיא נזכרת בזה בפעם החמישים ושבע, אין כוח לשאת את זה יותר. ומי שקם ויוצא באותו רגע מהאולם יחד עם התסריטאי, תשובות מתחכמות, לא דומה כלל להתחלה. מי יודע.

סטודנטים

כמה זה יכול להיות פשוט ויפה. אם הולכים עם מצלמה ביד, מצלמים סטודנטים, שואלים אותם שאלות כמו: מדוע בארץ לא מורדים. במה הם עוסקים, מה מעניין אותם? עקיבא ברקין, בסרטו הקצר הסטודנטים, המוצג בקולנוע אסתר, לא סמך על הסטודנטים. סים, הוא עצמו כתב להם את התשובות שלהם, יחד עם התסריטאי, תשובות מתחכמות, מרגיזות, כמו השאלות.

"מדוע אתם לא מורדים?" שואל המראיין בקול רדיופוני, והסטודנט משיב בקול לא פחות מנופח: "למרוד? נגד מה?" והמראיין עונה לו: "לא חשוב נגד מה. העיקר למי רוד". ואז המצלמה מצלמת פיתאום דיסקון סק, ומישהו צועק: "עזוב עם השאלות שלך! תן לרקוד!" מלא משמעות. לא? עקיבא ברקין בוחאי לא שמע כמה הרבה השמעות יש לדברים טבעיים בלתי-מוזייפים.

עוד דוגמה: הקול הרדיופוני שואל: מדוע אתם לא יוצאים לרחובות, כמו בכל הדי-עולמים? והסטודנט הוא את התשובה ש"נינתה לו: "אנחנו כן יוצאים, לקולנוע. לדיסקוסק". מצחיק מאוד.

וכמו הדיאלוגים, ככה גם הבימוי, מלאכותי, מתחכם, מלא המור וזל וגם, ורק תחילת הסרט, המראה הפגנות-סטודנטים בעולם, מעניינת. אבל זאת לא אשמתי הבמאי.

כוכבים

סטיות

בצמרת

"תמיד חלמתי על זה", אומר ריצ'ארד ברטון, "כבר שנים. והנה סוף-סוף הגעתי לזה. אז ברור שאני שמח".

למה הוא הגיע? להיות הומוסקסואליסט, כסרטו של סטנלי דונן, המבוסס על מחזהו של שארל דינר, המדרגות.

פעם חשבתי להציע ללורנס אוליבייה לשחק איתי בזה, אבל זה לא יצא. והנה לפני זמן מה בא אלי סטנלי דונן ואמר לי: אתה בטח תחשוב שאני מטורף לגמרי, אבל הייתי רוצה להציע לך לשחק את ההומוריסט סטואל במחזה. הוא אומר שהוא מכין שבשביילי, שתמיד שיחקתי את הגבר, הדון ז'ואן. זה יהיה קשה והוא התפלא מיידי".

אחרי כן הלך סטנלי דונן דרסק האריסון, ושאל אותו מה דעתו להיות ההומוריסט סטואל השני. רק האריסון הסכים. "אני מוכן", הוא אמר, "אבל בתנאי שבן-הזוג שלי יהיה מסורסם כמוני. אני לא רוצה סיריונים". כשאמר לו שכן הזוג הוא ברטון, הוא הסכים מיידי.

לכן, בעתיד הלא רחוק, אפשר יהיה לראות את שני הגברים הגבריים הללו מנהלים חיי-משפחה כשרים, מה שיגרם בודאי להמוני המערביים שלהם לרצות לחקות אותם. זה לא מאזיג אותי, מודה ברטון, "אני עוסק באמנות. לא בבקיעות של מעריצים".

חפיסת השוער (במרכז) ניסה לזנק לעברו, אולם נעצר באופן בלתי-חוקי על-ידי עוזרי לוי. הכדור נבעט בדקה ה-90 לעבר שער הכוח. שוער הכוח, מיכאל קדוש

המיגרש ברמת-גן, לפני שהספיק לשרוק לטיום המישחק, כשאחריו שועטים עשרות צופים המומי-מוח. "בן-זונה!" נחטל אותך! "נקרע אותך לחתיכות!" — אלה היו רק חלק מועקות-הקרב של ההמון.

בעקבות המתפרעים, רץ גוש אדם נוסף, שהיה מורכב מכדורגלני הכוח ועסקני הי-קבוצה, אשר ניסו בכל כוחם לעצור בעד הפרועים. אלא שהשופט נפל בידיהם של אוהדי הקבוצה, מאחורי אחד השערים עצרו אותו, הסטירו עליו מסר של מכות, עד ש-שחקני הכוח הצליחו לחצו, גם כשהובילו אותו לתוך הדרי-ההלבשה, נאלץ זוהר להישאר אר כלוא שם כשלושת רבעי שעה. הוא רעד מהיסטריה בפנים עד שמישמרות מש-טרה מוגברים הצליחו לחצו.

כבכל התפרעות, לא חסרה למשתוללים סיבה, שלנעתם, הצדיקה את התפרצותם.

סיפר אחד המתפרעים: "זה המלוכלך הזה שהכניס לנו את הדם לראש. המישחק ניגמר. עברו 90 רגעי והתוצאה הייתה 0:1 לטובת הכוח. אבל השופט הזה, במקום לשרוק לטיום המישחק, התחשק לו פת-אום להאריך אותו בשתי דקות. פתאום היה קרן ליד שער הכוח. קדוש, השוער של הכוח, קפץ באוויר כדי להפוס את הכדור."

להרוג את השופט!

כדורגלני שעריים מקפצים משמחה לאחר שהצליחו להשחת את תוצאת המישחק ל-1:0 בדיוק בדקה ה-90.

צהלת הנצחון

בכיה לשבוע שחקני הכוח לאחר הבקעת שערם. בתמונה נראה סמי שאולי פשהוא מליס את פניו בידיו ובוכה, לידו שרוע על הארץ דני הפטל.

בתוך השער שוכב מנן הכוח, חיסדאי, דיו לראשו והוא ממרר בכי. ניתן לראות בתמונה את אוהדי הכוח חוזעמים, מאחר והשופט לא הגיב על העבירה וחס מתחילים לפרוע להנרס